

[Preben Møller Hansen]

sig hos Socialdemokratiet. Vi er så gode. I 23 kommuner har vi stemt for budgetforslag sammen med Socialdemokraterne, således at vi har sikret, at daginstitutionspladspriserne stiger, således at skatten stiger, således at der skæres ned på skoler. Jo, det er en rigtig måde at anlægge en socialistisk politik på, venner. Jeg tror nok, at befolkningen har helt andre synspunkter, når først den slags ting kommer til offentlighedens kendskab.

Til statsministerens bemærkninger om konkurrenceevnen. Det var vigtigt, vi skulle forstå, at der skulle konkurreres. Hvem er det så egentlig, jord- og betonarbejderne, portørerne, lægerne, sygeplejerskerne, skolelærerne, murerne, murerarbejdsmændene, vejarbejderne, togførerne, hele DSBs personale, folk i den offentlige sektor osv. skal konkurrere med?

Der er ikke noget med, at de skal konkurrere med noget som helst. Det, de skal sikre sig, er, at de får en betydelig større købekraft, således at omsætningen kan stige i vort land, således at den hjemlige industri udvikler sig på en sådan måde, at der kommer mere gang i hjulene end det, vi kender til for nærværende. Jeg tror, det vil være udmærket, hvis statsministeren og regeringen vil komme på de tanker, at vi ikke som arbejdere skal konkurrere med andre arbejdere. Det, vi skal sikre os, er, at der er en omsætning, og den omsætning skabes ved, at man fremmer købekraften i den største del af befolkningen.

Så er der selvfølgelig nogle, der siger, at vi er fattige, men man kunne forleden dag læse i aviserne, at der var nogle mennesker, der havde 700 mill. kr., så de kunne købe en bunker inde på Strøget, der hedder Illum. Det vil sige, at der ikke er mangel på penge i samfundet, men de findes hos ganske bestemte kredse, og det er disse penge, vi skal forsøge på gennem lovgivningsarbejdet at få frem til pengenes rette ejermænd.

Vi har her fra Fælles Kurs ikke lagt skjul på, at vi er et resultatsøgende parti, og selv om vi måske nok kan give nogle et skud for boven, er vi selvfølgelig også interesseret i at være med i diskussionerne om, hvor man kan finde penge, og hvem det er, der skal have pengene. Ingen skal på noget tidspunkt være i tvivl om, at vi har den fornødne indsigt og det fornødne kendskab til det, der sker i det danske samfund.

Vi dækker os ikke ind med fin tale eller med fremmedord, men vi siger tingene på en sådan måde, at enhver borger i dette land fatter rækkeviddens af, hvad det er, vi ønsker. Der er nogle, der har givet udtryk for, at der er ingen penge til stede. Der er også nogle, der har givet udtryk for, at det er uansvarligt, at vi giver udtryk for, at man skal øge befolkningens købekraft. Disse bemærkninger hører fortiden til. Hvis vi ligger under for den form for argumentation, vil det ikke alene være 35.000 flere, der bliver skrevet som arbejdsløse i dette land, så vil ulykkerne ramme bredt i hele befolkningen, og den stribe af selvmord, vi oplever for nærværende, vil kun blive øget i antal, og det kan vel ikke være meningen, at vi som folkets tjenere ikke forstår, at det er vores opgave at sikre, at ingen lider den kranke skæbne at få den udgang på sit liv.

I den forbindelse vil jeg gerne give udtryk for noget, der ikke har været ret meget fremme. Vi vil stille forslag om, at man udvider sundhedssektoren med 3,5 mia. kr. Det betyder, at vi kan afskaffe ventelisterne på vore hospitaler, og det er vel mere vigtigt end at anvende pengene til militæret, som de øvrige partier mener vi skal gøre. Sundhedssektoren er og forbliver et afgørende foretagende i det danske samfund.

Vi ved med usvigelig sikkerhed, at 20.000 borgere over 75 år vil tælle i skaren, og det vil sige, at antallet af hjemmehjælpere må forøges, og at hjemmehjælpen skal være gratis. De synspunkter vil vi under alle omstændigheder forfølge under det kommende arbejde.

Men vi havde naturligvis hellere, meget hellere, konstateret, at hr. Niels Helveg Petersen, som jo har givet udtryk for på sit partis landsmøde, at han gerne vil være forhandlingsleder ved en ny regeringsdannelse, og at hr. Svend Auken og hr. Gert Petersen, der ligeledes har udtalt, at de ønskede en ny regering, havde stemt for det motiverede dagsordensforslag, som jeg har udarbejdet og fremsat på Fælles Kurs' vegne.

Men jeg går ud fra, at de stikker halen mellem benene, idet de ikke er stærke nok, ikke har mandsmod nok, til at stemme for noget af det, de har givet udtryk for at de mener, og det er der så ikke noget at gøre ved. I skal nemlig få en stribe af tilsvarende forslag, og vi skal fremlægge dem ude i befolkningen, således at den kan